

[Aase Olesen]

oktober 1988, som den sidste gang, der skal reguleres inden de næste overenskomster, vil være 371 kr. om måneden for enlige og 360 kr. om måneden for gifte til hver ægtefælle, så det er jo nogle ganske andre tal.

Det andet udgør den egentlige velstandsregulering, og det er de tal, som har været nævnt, nemlig 852 kr. for enlige og 924 kr. om året for hver samgift.

Jeg synes, det er værd at understrege, at netop det, at den enkelte ægtefælle får mere end den enlige, indeholder et skridt i retning af at rette op på den skævhed, der ligger i forskellen på beløbene til gifte og enlige, altså at vi er på vej hen mod et stadium, hvor vi ønsker mere ensartede ydelser til gifte og ugifte.

Jeg vil sige om Socialdemokratiets kritik af den manglende regulering af dagpenge og efterløn, at jeg synes, man fuldstændig glemmer, i hvilken situation man var i 1982, hvor vi ofte stødte på det problem, at folk kunne få mere i dagpenge, end de kunne få ved en mindsteløn på arbejdsmarkedet, specielt uden for hovedstadsområdet. Det var en af begrundelserne for, at man lagde en del af de store besparelser dér. Man skal også huske at understrege, at den fastfrysning af maksimumdagpenge, som vi lavede i oktober 1982, trods alt har tilladt, at dagpenge, der ikke var maksimale, har kunnet stige i samme takt, som lønningerne er steget, og derfor synes jeg nok, at kritikken er meget overdrevet.

(Kort bemærkning).

**Elisabeth Bruun Olesen (VS):**

Fru Aase Olesen præciserede, at det var maksimumdagpengene, der havde været frosset fast, og at de mennesker, som ikke fik dagpengemaksimum, derfor kunne blive reguleret. I den anledning vil jeg minde fru Aase Olesen om, at den borgerlige regering også har forværret mulighederne for at få en regulering ved, at der skal gå et år; det vil sige, at en lavtlønnet kvinde, der skulle være så heldig at have fået et arbejde af 6-7 måneders varighed, lige netop ikke kan få reguleret sine dagpenge. Derfor bliver det, fru Aase Olesen omtalte som noget meget positivt altså gjort meget negativt ved regeringens andet forslag, nemlig at man gør det sværere overhovedet at få dagpengene reguleret.

(Kort bemærkning).

**Erik B. Smith (S):**

Fru Aase Olesen fandt, at Socialdemokratiets kritik af fastfrysningen af dagpengemaksimum var stærkt overdrevet, og anførte som begrundelse, at man især uden for hovedstadsområdet ikke fik dagpengemaksimum – det kunne simpelt hen ikke betale sig at arbejde.

Fru Aase Olesen kender sandsynligvis den undersøgelse, som ligger længe før fastfrysningen, og som viste, at en lønmodtager, der blev arbejdsløs, typisk fik en godtgørelse på 60 pct. af den tidligere løn. Det er den typiske lønmodtager, og det har ikke noget at gøre med, om man boede på landet eller i byen – sådan var det gennemsnitligt. Hvad siger Det Radikale Venstre til denne den største gruppe af ledige, som jo i øvrigt nu får en kompensation, der ligger på omkring 45 pct. af den hidtidige løn? Det ville være interessant at få at vide, hvad Det Radikale Venstre siger til dem!

(Kort bemærkning).

**Estrup (RV):**

Jamen så vil jeg bede hr. Erik B. Smith om at læse de andre undersøgelser og typiske eksempler, som inddrager den meget fornuftige beregning: hvor meget er man beskæftiget, og hvor meget er man arbejdsløs i løbet af et år, for dér kommer man nemlig til nogle helt andre og højere tal. Det synes jeg hr. Erik B. Smith skulle gøre.

(Kort bemærkning).

**Erik B. Smith (S):**

Jeg kan forstå, at Det Radikale Venstres svar til de mennesker, der mister 40 pct. af deres indkomst, fordi de er arbejdsløse, er, at de skal gå hen og læse nogle undersøgelser, måske fra Københavns Universitet, hr. Estrup.

(Kort bemærkning).

**Estrup (RV):**

Nej, det er en klar misforståelse; det var mit svar til hr. Erik B. Smith.

(Kort bemærkning).

**Erik B. Smith (S):**